

New Trends in Mission: The Emerging Future
Redigert av Peter Bäckelmanns, Marie-Hélène Robert
SEDOS/Orbis Books, 2022

Anmeldt av Asle Jøssang

Denne antologien gir et godt innblikk i kontemporær romersk katolsk missiologi. Den er en samling av over 30 innlegg som ble presentert under et symposium organisert av Documentation and Study Service of the Global Mission (SEDOC) i 2021, en tung institusjon som favner 84 organisasjoner. Symposiets målsetting var å gjøre opp status etter noen utfordrende tiår for kirken og peke ut kurs fremover. Kirkens synkende troverdighet på grunn av pedofiliskandalene, sekularisering og post-modernistisk relativisering, globalisering som går i «feil» retning med økt fragmentering, polarisering og tapsopplevelser for millioner av mennesker, er utfordringer som gjennomgående dukker opp i innleggene.

Boken har tre hoveddeler. «Evangelization and Mission» tar opp misjonsteologiske betraktninger, som videre myntes ut i missiologiske perspektiver i «Ways of doing mission». Den tredje delen, «New trends in mission», gir mer fokuserte innspill til hvordan å møte utfordringer på en rekke konkrete områder og temaer.

Boken bygger på en oppfatning om *Missio dei* som et altomfattende, genererende prinsipp for Guds hensikt og handling med menneskeheten og verden. Gud opererer gjennom alle gode krefter og handlinger som fremmer en forbedring av tilværelsen. Ettersom Han allerede er virksom i kulturer og gjennom gode menneskelige aktiviteter før misjon og kirke konkret har fått komme til, tones den tidligere målsettingen om at misjon var ensbetydende med kirkelig etablering ned.

Frelse og nytt liv i Gud er ikke lenger eksklusivt knyttet til kirkens sakramentale tilstedeværelse (*extra ecclesia*), men kirkens misjonerende oppgave er like fullt å fullbyrde den guddommelige tilstedeværelsen, og til det trengs fortsatt «frontier missionaries». Disse er imidlertid ikke først og fremst proklamatorer *ad gentes*, men fasilitatorer som går i bresjen for å åpne opp nye rom og etablere kontakt *inter gentes*. «Synodality and communion» stiger dermed frem som en viktig tematikk, der en samlet katolsk kristenhet bidrar til en global misjonsvirksomhet «from everywhere to everywhere». Dette åpner for dialogisk sensitivitet og vektlegger betydningen av lekfolks deltakelse som Guds medarbeidere, «partners in mission».

Globaliseringens destruktive krefter som skaper usunn nasjonalisme, økonomiske tapere og sosial utenforskap vekker sterk bekymring. Misjon må balansere mellom «profetisk utfordrende dialog» og en diakonal praksis som tilsmusses kirken fordi den «has been out on the streets» i bestrebelsene etter å løfte frem sårbare menneskers

verdighet og arbeide for menneskelig utfoldelse. Her er avtrykket fra pave Frans om å utvikle en «relasjonell kirke» tydelig. Solidaritet, empati og tillitsbyggende medvandring er sentrale stikkord.

Sekularisering, kulturel relativisme og nominell kristentro vekker bekymring. Det gjelder både tap av tro og skepsis overfor religiøse organisasjoner. En meget interessant artikkel forsøker å arrestere reaksjonsmåten mange uvilkarlig tyr til, som er å innta forsvarsposisjoner. Man bør isteden betrakte pluralismen som en positiv utfordring, som «frigjør» evangeliet fra all stafasje og maktstrukturer. Hvordan å formidle noe om Gud til mennesker som ikke trenger Gud handler om å praktisere en «missiology of attraction» (pave Franz), inkarnert i ærlige og troverdige medvandrere.